

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ
3 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1986

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΑΧΟΥ
38

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1588

Κύρωση της συμπληρωματικής Συμφωνίας κοινωνικής ασφάλειας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης του Κεμπέκ και του διοικητικού Κανονισμού εφαρμογής της.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδουμε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ που προβλέπει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος η συμπληρωματική Συμφωνία κοινωνικής ασφάλειας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης του Κεμπέκ με το διοικητικό Κανονισμό εφαρμογής της, που υπογράφηκαν στην Αθήνα στις 17 Σεπτεμβρίου 1984 και των οποίων το κείμενο σε πρωτότυπο στην ελληνική και γαλλική γλώσσα έχει ως εξής :

ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΜΕΤΑΞΥ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΗΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗ-
ΣΕΩΣ ΤΟΥ ΚΕΜΠΕΚ

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΑΙ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΟΥ ΚΕΜΠΕΚ

Έχοντας υπόψη την από 23 Ιουνίου 1981 Συμφωνία Κοινωνικής Ασφάλειας,

Συναισθανόμενες τα οφέλη που αποκομίζουν οι αντίστοιχοι εργαζόμενοι τους από τη μετακίνηση των προσώπων μεταξύ Ελλάδας και Κεμπέκ,

Με την επιθυμία να συντονίσουν περαιτέρω τις νομοθεσίες κοινωνικής ασφάλειας Κεμπέκ και Ελλάδας, με μια συμπληρωματική Συμφωνία σε όφελος των αντίστοιχων εργαζομένων τους,

Συμφώνησαν τα ακόλουθα :

ΤΙΤΛΟΣ Ι

Γενικές διατάξεις.

Άρθρο 1.

Ο έλληνας υπήκοος στο Κεμπέκ υπάγεται στη νομοθεσία που εφαρμόζεται στο Κεμπέκ, την καθοριζόμενη στο άρθρο 3 της παρούσας Συμφωνίας και έχει τα ίδια δικαιώματα καθώς και τα προστατευόμενα μέλη οικογένειάς του, με τις ίδιες με τον υπήκοο του Κεμπέκ προϋποθέσεις.

Ο υπήκοος του Κεμπέκ στην Ελλάδα υπάγεται στη νομοθεσία που εφαρμόζεται στην Ελλάδα, την καθοριζόμενη στο άρθρο 3 της παρούσας Συμφωνίας και έχει τα ίδια δικαιώματα καθώς και τα προστατευόμενα μέλη οικογένειάς του, με τις ίδιες με τον έλληνα υπήκοο προϋποθέσεις.

Άρθρο 2.

Για την εφαρμογή της παρούσας Συμφωνίας, ο υπήκοος ενός Μέρους είναι :

α) για την Ελλάδα : ο εργαζόμενος, μισθωτός ή μη, ελληνικής υπηκοότητας.

β) για το Κεμπέκ : ο εργαζόμενος καναδικής ιθαγένειας, που διαμένει στο Κεμπέκ ή που διέμενε στο Κεμπέκ πριν από την αναχώρησή του για την Ελλάδα.

Άρθρο 3.

1. Η νομοθεσία στην οποία εφαρμόζεται η παρούσα Συμφωνία είναι :

Για το Κεμπέκ,

ο νόμος για τις υπηρεσίες υγείας και τις κοινωνικές υπηρεσίες :

ο νόμος για την ασφάλιση ασθένειας :

ο νόμος για την ασφάλιση νοσοκομειακής περίθαλψης :

ο νόμος για τα εργατικά ατυχήματα :

ο νόμος για την αποζημίωση των θυμάτων της αμιάντωσης ή της χαλίκωσης στα ορυχεία και λατομεία και κάθε νομοθετική κανονιστική ή άλλη πράξη, που τροποποιεί ή συμπληρώνει αυτούς τους νόμους,

Για την Ελλάδα,

η γενική νομοθεσία κοινωνικής ασφάλειας που εφαρμόζεται στους μισθωτούς και εξομοιούμενους :

η νομοθεσία των ειδικών συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας για όλες τις κατηγορίες των μισθωτών καθώς και των αυτοτελώς απασχολούμενων και των ασκούντων ελευθέρου επαγγέλμα :

η νομοθεσία η αναφερόμενη στους αγρότες και κάθε νομοθετική, κανονιστική ή άλλη πράξη, που τροποποιεί ή συμπληρώνει αυτούς τους νόμους.

2. Πάντως η παρούσα Συμφωνία δεν εφαρμόζεται σε έλληνα υπήκοο, που υπάγεται στη νομοθεσία των δημόσιων υπαλλήλων και των ναυτικών.

3. Η παρούσα Συμφωνία εφαρμόζεται επίσης σε κάθε νομοθετική ή κανονιστική πράξη, που τροποποιεί την καθοριζόμενη στην παράγραφο 1 νομοθεσία.

Πάντως δεν εφαρμόζεται

α) σε νομοθετική ή κανονιστική πράξη, που καλύπτει νέο κλάδο κοινωνικής ασφάλειας, παρά μόνον αν αυτό συμφωνηθεί μεταξύ των δύο Μερών :

β) σε νομοθετική ή κανονιστική πράξη που επεκτείνει υφιστάμενο σύστημα σε άλλη κατηγορία δικαιούχων, παρά μόνον αν υπάρχει αντίρρηση του ενός Μέρους στο άλλο, γνωστοποιουμένη μέσα σε προθεσμία τριών μηνών από τη δημοσίευση της πράξης αυτής, σύμφωνα με το άρθρο 26 της παρούσας Συμφωνίας.

Άρθρο 4.

Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 1 της παρούσας Συμφωνίας :

1. Ο μισθωτός, που υπάγεται στη νομοθεσία του ενός Μέρους και που αποσπάται από τον εργοδότη του για προσωρινή εργασία, που δεν υπερβαίνει τους 24 μήνες, στο έδαφος του άλλου Μέρους, υπάγεται, για την εργασία αυτή, στη νομοθεσία του πρώτου Μέρους, με την προϋπόθεση ότι δεν υφίσταται σχέση εργοδότη - εργαζομένου στη χώρα της απόσπασης.

Η υπαγωγή αυτή δεν μπορεί να διαρκέσει περισσότερο από 24 μήνες, παρά μόνον μετά από έγκριση των αρμόδιων αρχών των δύο Μερών.

2. Ο μισθωτός ο απασχολούμενος σαν μέλος πληρώματος αεροσκάφους υπάγεται, για την εργασία αυτή, στη νομοθεσία του Μέρους στο έδαφος του οποίου βρίσκεται η κύρια δραστηριότητα της επιχείρησής.

3. Το πρόσωπο που προσλαμβάνεται τοπικά για να απασχοληθεί σε κρατική εργασία ενός Μέρους στο έδαφος του άλλου Μέρους, υπάγεται στη νομοθεσία του τελευταίου αυτού Μέρους.

Άρθρο 5.

Οι αρμόδιες αρχές των δύο Μερών μπορούν να προβούν, με κοινή συμφωνία και κυρίως σε όφελος των εργαζομένων του ενός ή του άλλου Μέρους, σε άλλες παρεκκλίσεις από τις διατάξεις του άρθρου 1.

Αντίστροφα, μπορούν να συμφωνήσουν ότι οι προβλεπόμενες από το προηγούμενο άρθρο παρεκκλίσεις δεν θα εφαρμόζονται σε ορισμένες ειδικές περιπτώσεις.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙ

ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΑΣΘΕΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑΚΗ ΠΕΡΙΘΑΛΨΗ

Άρθρο 6.

1. Ο εργαζόμενος που μεταβαίνει από την Ελλάδα στο Κεμπέκ για να διαμείνει εκεί, καθώς και τα προστατευόμενα μέλη οικογένειάς του, δικαιούνται, από την πρώτη ημέρα της αφίξής τους στο Κεμπέκ, παροχές και υπηρεσίες που προβλέπονται από τη νομοθεσία του Κεμπέκ.

2. Ο εργαζόμενος που μεταβαίνει για εργασία από το Κεμπέκ στην Ελλάδα, καθώς και τα προστατευόμενα μέλη οικογένειάς του, δικαιούνται παροχές και υπηρεσίες που προβλέπει η ελληνική νομοθεσία, μετά από συνυπολογισμό των περιόδων ασφάλισης και των εξομοιούμενων περιόδων που πραγματοποιήθηκαν σύμφωνα με τη νομοθεσία των δύο Μερών, εφόσον αυτές δεν συμπίπτουν χρονικά.

Άρθρο 7.

Ο έλληνας εργαζόμενος ή ο εργαζόμενος του Κεμπέκ, καθώς και τα προστατευόμενα μέλη οικογένειάς του, σε περίπτωση προσωρινής διαμονής στο έδαφος του Μέρους καταγωγής τους και των οποίων η κατάσταση της υγείας απαιτεί άμεσες ιατρικές φροντίδες, δικαιούνται παροχές και υπηρεσίες που προβλέπει η νομοθεσία του τόπου προσωρινής διαμονής.

Ο εργαζόμενος δικαιούται παροχές και υπηρεσίες για μια περίοδο μέχρι τρεις μήνες, εκτός αν ο οργανισμός του τόπου προσωρινής διαμονής παρατείνει τη διάρκεια αυτής της

περιόδου που κρίνει απαραίτητη σύμφωνα με τη δική του νομοθεσία.

Άρθρο 8.

Το προστατευόμενο μέλος οικογένειας έλληνα εργαζομένου ή εργαζομένου του Κεμπέκ, το οποίο διαμένει ή επανέρχεται για διαμονή στο έδαφος Μέρους άλλου από εκείνο στο οποίο απασχολείται ο εργαζόμενος, δικαιούται παροχές σε είδος που προβλέπει η νομοθεσία του τόπου διαμονής.

Ο καθορισμός της έννοιας του προστατευόμενου μέλους οικογένειας απορρέει από τις διατάξεις της νομοθεσίας του τόπου διαμονής του.

Άρθρο 9.

Όταν ο δικαιούχος συντάξεων που οφείλονται με βάση τις νομοθεσίες του ενός και του άλλου Μέρους διαμένει στο έδαφος του ενός Μέρους, οι παροχές σε είδος χορηγούνται σ' αυτόν και στα προστατευόμενα μέλη οικογένειάς του από τον οργανισμό του τόπου διαμονής, σαν να ήταν δικαιούχος συντάξης που οφείλεται με βάση μόνο τη νομοθεσία της χώρας διαμονής.

Οι παροχές αυτές χορηγούνται σε βάρος του οργανισμού της χώρας διαμονής.

Άρθρο 10.

Ο δικαιούχος σύνταξης γήρατος επιζώντων ή αναπηρίας ή σύνταξης εργατικού ατυχήματός, που χορηγείται σύμφωνα με τη νομοθεσία του ενός Μέρους και διαμένει στο έδαφος του άλλου Μέρους, δικαιούται παροχές σε είδος και υπηρεσίες που προβλέπει η νομοθεσία του τόπου διαμονής, σαν να ήταν δικαιούχος σύνταξης σύμφωνα με τη νομοθεσία του τόπου διαμονής και υπάγεται συνεπώς στη γενική νομοθεσία του τόπου διαμονής.

Άρθρο 11.

Στις προβλεπόμενες από τα άρθρα 7, 8 και 10 περιπτώσεις ο οργανισμός του τόπου προσωρινής διαμονής ή νέας διαμονής χορηγεί τις παροχές σε είδος και φέρει το βάρος και ο αρμόδιος οργανισμός χορηγεί τις παροχές σε χρήμα και φέρει το βάρος.

Άρθρο 12.

Τα άρθρα 7, 8, 10 και 11 θα τεθούν σε ισχύ από την ημερομηνία που θα συμφωνήσουν μεταγενέστερα τα Μέρη.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙΙ

ΕΡΓΑΤΙΚΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΕΣ ΑΣΘΕΝΕΙΕΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1.

Αλληλγή του τόπου προσωρινής διαμονής ή διαμονής.

Άρθρο 13.

Ο έλληνας εργαζόμενος ή ο εργαζόμενος του Κεμπέκ, που είναι θύμα εργατικού ατυχήματος ή έχει προσβληθεί από επαγγελματική ασθένεια στο έδαφος του ενός Μέρους και δικαιούται παροχές σε είδος ή σε χρήμα, διατηρεί το δικαίωμά για τις παροχές αυτές σε περίπτωση προσωρινής διαμονής ή μεταφοράς της διαμονής του στο έδαφος του άλλου Μέρους, με τον όρο ότι, πριν αναχωρήσει, έλαβε την άδεια από τον οργανισμό, στην ασφάλιση του οποίου υπάγεται.

Άρθρο 14.

Σε περίπτωση υποτροπής της κατάστασης της υγείας του έλληνα εργαζομένου ή του εργαζομένου του Κεμπέκ, που στέλνεται στο ατύχημα ή την επαγγελματική του ασθένεια σαν διαμένει προσωρινά ή έχει μεταφέρει τη διαμονή του στο έδαφος του άλλου Μέρους, δικαιούται τις παροχές που προβλέπει η νομοθεσία του τόπου προσωρινής διαμονής ή νέας διαμονής, με τον όρο ότι έχει συμφωνήσει ο οργανισμός στην ασφάλιση του οποίου υπαγόταν κατά την ημερομηνία επανόδου του ατυχήματος ή της πρώτης διαπίστωσης της επαγγελματικής ασθένειας.

Άρθρο 15.

Εκτός από επείγουσες περιπτώσεις, η νοσοκομειακή περίθαλψη, η χορήγηση ή η αντικατάσταση μιας πρόθεσης ή κάθε άλλης παροχής σε είδος, χορηγείται μόνον αν ο αρμόδιος οργανισμός δεν δηλώσει την αντίρρησή του μέσα σε 40 ημέρες από την αποστολή των δικαιολογητικών της αίτησής.

Άρθρο 16.

Ο βαθμός της μόνιμης ανικανότητας, που προκύπτει από ένα εργατικό ατύχημα ή μία επαγγελματική ασθένεια, καθορίζεται σύμφωνα με τη νομοθεσία ενός Μέρους, το οποίο θεωρεί προγενέστερα εργατικά ατυχήματα ή επαγγελματικές ασθένειες, που επήλθαν στη νομοθεσία του άλλου Μέρους, σαν να επρόκειτο για εργατικά ατυχήματα ή επαγγελματικές ασθένειες που επήλθαν στη δική του νομοθεσία.

Άρθρο 17.

Οι παροχές σε είδος χορηγούνται σε βάρος του αρμόδιου οργανισμού από τον οργανισμό του τόπου προσωρινής διαμονής ή νέας διαμονής του εργαζομένου, σύμφωνα με τη νομοθεσία που ο τελευταίος εφαρμόζει σχετικά με την έκταση και τους τρόπους χορήγησης των παροχών.

Ο αρμόδιος οργανισμός του εργαζομένου χορηγεί τις παροχές σε χρήμα σύμφωνα με τη νομοθεσία που αυτός εφαρμόζει και φέρει το βάρος.

Ο διοικητικός κανονισμός ορίζει τον τρόπο, σύμφωνα με τον οποίο αποδίδονται από τον αρμόδιο οργανισμό στον οργανισμό του τόπου της νέας διαμονής του εργαζομένου οι παροχές σε είδος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2.

Άσκηση δραστηριότητας στο έδαφος των δύο Μερών.

Άρθρο 18.

Όταν το θύμα μιας επαγγελματικής ασθένειας έχει ασκήσει στο έδαφος των δύο Μερών επάγγελμα ικανό να προκαλέσει την ασθένεια αυτή, τα δικαιώματά του θύματος ή των επιζώντων του εξετάζονται αποκλειστικά σύμφωνα με τη νομοθεσία του Μέρους στο έδαφος του οποίου ασκήθηκε τελευταία αυτό το επάγγελμα και με την επιφύλαξη ότι ο ενδιαφερόμενος πληροί τις προβλεπόμενες από τη νομοθεσία αυτή προϋποθέσεις.

Άρθρο 19.

Όταν, στην αναφερόμενη στο άρθρο 18 νομοθεσία, οι σχετικές παροχές εξαρτώνται από περιόδους απασχόλησης ή διαμονής, οι οποίες είναι ανεπαρκείς, συνυπολογίζονται, για συμπλήρωσή τους, περίοδοι απασχόλησης ή διαμονής που πραγματοποιήθηκαν υπό την άλλη νομοθεσία.

Για το συνυπολογισμό αυτόν λαμβάνονται υπόψη μόνο οι περίοδοι κατά τη διάρκεια των οποίων το θύμα άσκησε δραστηριότητα ικανή να προκαλέσει την ασθένεια.

Άρθρο 20.

Όταν η νομοθεσία του ενός Μέρους εξαρτά το δικαίωμα για παροχές επαγγελματικής ασθένειας από την προϋπόθεση ότι η θεωρούμενη ασθένεια είχε διαπιστωθεί ιατρικά για πρώτη φορά στο έδαφός του, η προϋπόθεση αυτή θεωρείται πληρούμενη όταν η ασθένεια διαπιστωθεί για πρώτη φορά στο έδαφος του άλλου Μέρους.

Άρθρο 21.

Οι παροχές χορηγούνται σε βάρος του οργανισμού του Μέρους στο έδαφος του οποίου ασκήθηκε τελευταία η απασχόληση ή ικανή να προκαλέσει την επαγγελματική ασθένεια σύμφωνα με τη νομοθεσία του.

Άρθρο 22.

Στην προβλεπόμενη από το άρθρο 19 περίπτωση, το βάρος φέρει καθένα από τα δύο Μέρη ανάλογα με τη διάρκεια

των περιόδων της απασχόλησης της ικανής να προκαλέσει την ασθένεια, που έχουν διανυθεί στη νομοθεσία του, σε σχέση με το σύνολο των περιόδων απασχόλησης κατά τη διάρκεια των οποίων το θύμα άσκησε όμοια δραστηριότητα στις δύο χώρες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3.

Επιδείνωση.

Άρθρο 23.

Σε περίπτωση επιδείνωσης επαγγελματικής ασθένειας για την οποία χορηγήθηκαν παροχές σύμφωνα με τη νομοθεσία του ενός Μέρους, ενώ το θύμα διαμένει στο έδαφος του άλλου Μέρους, εφαρμόζονται οι ακόλουθοι κανόνες :

α) εάν ο εργαζόμενος δεν έχει ασκήσει στο έδαφος της νέας του διαμονής επάγγελμα ικανό να επιδεινώσει την επαγγελματική του ασθένεια, ο οργανισμός του πρώτου Μέρους φέρει το βάρος της επιδείνωσης της ασθένειας σύμφωνα με τη δική του νομοθεσία :

β) εάν ο εργαζόμενος έχει ασκήσει στο έδαφος της νέας του διαμονής επάγγελμα ικανό να επιδεινώσει αυτή την επαγγελματική ασθένεια :

ο οργανισμός του πρώτου Μέρους φέρει το βάρος της οφειλόμενης στον ενδιαφερόμενο παροχής σύμφωνα με τη νομοθεσία του, σαν να μην είχε επιδεινωθεί η ασθένεια. Ο οργανισμός του τόπου της νέας διαμονής φέρει το βάρος για το συμπλήρωμα στις παροχές που αντιστοιχούν στην επιδείνωση. Το ποσό αυτό του συμπληρώματος καθορίζεται τότε σύμφωνα με τη νομοθεσία του τόπου του οργανισμού αυτού, σαν να είχε προκληθεί η ασθένεια σ' αυτόν τον τόπο. Είναι ίσο με τη διαφορά μεταξύ του ποσού της παροχής που οφείλεται μετά την επιδείνωση και του ποσού της παροχής που θα οφειλόταν πριν από την επιδείνωση.

ΤΙΤΛΟΣ IV

Διάφορες διατάξεις.

Άρθρο 24.

Οργανισμοί συνδέσμου.

Για τους σκοπούς της Συμφωνίας, οι οργανισμοί συνδέσμου για καθένα από τα Μέρη είναι :

A. Για την Ελλάδα :

Το Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (Ι.Κ.Α.)

B. Για το Κεμπέκ :

Η Γραμματεία της Διεύθυνσης Συμφωνιών κοινωνικής ασφάλειας.

Άρθρο 25.

Διοικητικός Κανονισμός.

Ένας διοικητικός Κανονισμός συναπτόμενος από τις αρμόδιες αρχές των δύο Μερών καθορίζει τις προϋποθέσεις εφαρμογής της παρούσας Συμφωνίας.

Άρθρο 26.

Αμοιβαία βοήθεια και πληροφορίες.

1. Οι αρμόδιες αρχές και οι οργανισμοί οι επιφορτισμένοι με την εφαρμογή της παρούσας Συμφωνίας :

α) επικοινωνούν μεταξύ τους για κάθε πληροφορία που απαιτείται για το σκοπό εφαρμογής της παρούσας Συμφωνίας :

β) παρέχουν τις καλές τους υπηρεσίες καθώς και αμοιβαία βοήθεια δωρεάν για κάθε ερώτηση σχετική με την εφαρμογή της παρούσας Συμφωνίας :

γ) ανταλλάσσουν μεταξύ τους κάθε πληροφορία για τα μέτρα που λαμβάνονται για το σκοπό εφαρμογής της παρούσας Συμφωνίας καθώς και για τις τροποποιήσεις της αντίστοιχης νομοθεσίας τους, εφόσον τέτοιες τροποποιήσεις επηρεάζουν την εφαρμογή της παρούσας Συμφωνίας :

δ) επιλαμβάνονται αμοιβαία των δυσχερειών που θα προέκυπταν, στον τεχνικό τομέα, από την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας Συμφωνίας ή των κανονισμών εφαρμογής της.

2. Κάθε πληροφορία που δόθηκε σύμφωνα με την παραπάνω παράγραφο 1 χρησιμοποιείται αποκλειστικά για την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας Συμφωνίας και σχετικά με τη διοικητική διαδικασία ή για την εφαρμογή των νομοθεσιών στις οποίες εφαρμόζεται η παρούσα Συμφωνία.

3. Κάθε πληροφορία, που διαβιβάζεται από τον οργανισμό ενός Μέρους στον οργανισμό του άλλου και αφορά ένα πρόσωπο, είναι εμπιστευτική και χρησιμοποιείται αποκλειστικά για την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας Συμφωνίας.

4. Το δικαίωμα ενός προσώπου να λαμβάνει γνώση των φακέλων που περιέχουν πληροφορίες γι' αυτό υπόκειται στους νόμους και κανονισμούς του Μέρους στο οποίο βρίσκεται ο φάκελος.

5. Για τους σκοπούς των προηγούμενων παραγράφων η λέξη «πληροφορία» σημαίνει κάθε πληροφορία σχετική με το όνομα του προσώπου ή βάσει της οποίας η ταυτότητα ενός προσώπου μπορεί με ευκολία να καθοριστεί.

6. Η χρήση πληροφοριών, που δεν αναφέρονται σε ένα πρόσωπο ή που δεν επιτρέπουν την απόδειξη της ταυτότητάς του, υπάγεται στους νόμους και κανονισμούς των Μερών.

Άρθρο 27.

Τρόποι πληρωμής.

Οι παροχές σε χρήμα είναι καταβλητέες απευθείας στους δικαιούχους στο νόμισμα του Μέρους, που πραγματοποιεί την πληρωμή, χωρίς μείωση για διοικητικά έξοδα, έξοδα μεταφοράς ή για κάθε άλλο έξοδο, που θα προέκυπτε από την πληρωμή των παροχών αυτών.

Άρθρο 28.

Έξοδα και θεώρηση εγγράφων.

1. Κάθε απαλλαγή ή μείωση στα έξοδα, που προβλέπεται από τη νομοθεσία ενός Μέρους για την έκδοση πιστοποιητικού ή εγγράφου κατ' εφαρμογή της νομοθεσίας αυτής, ισχύει και για τα πιστοποιητικά και έγγραφα που εκδίδονται κατ' εφαρμογή της νομοθεσίας του άλλου Μέρους.

2. Κάθε πράξη, έγγραφο ή οποιοδήποτε έγγραφο, που πρόκειται να εκδοθεί για την εφαρμογή της παρούσας Συμφωνίας, απαλλάσσεται από επικύρωση ή άλλη παρόμοια διατύπωση.

Άρθρο 29.

Προθεσμίες και προσφυγές.

1. Οι αιτήσεις, ενστάσεις ή προσφυγές, οι οποίες σύμφωνα με τη νομοθεσία του ενός Μέρους θα έπρεπε να υποβληθούν μέσα σε ορισμένη προθεσμία στην αρχή ή σε αρμόδιο οργανισμό του Μέρους αυτού ή σε ένα υπεύθυνο για την εφαρμογή της παρούσας Συμφωνίας οργανισμό, αλλά οι οποίες υποβλήθηκαν μέσα στην ίδια προθεσμία στην αρχή ή στον αντίστοιχο οργανισμό του άλλου Μέρους, θεωρούνται ότι υποβλήθηκαν στην αρχή ή στον οργανισμό του πρώτου Μέρους. Στην περίπτωση αυτή, η αρχή ή ο οργανισμός του δεύτερου Μέρους διαβιβάζει, μόλις καταστεί δυνατό, αυτές τις αιτήσεις, ενστάσεις, ή προσφυγές στην αρχή ή τον οργανισμό του πρώτου Μέρους.

2. Η έφεση κατά μιας απόφασης κρίνεται σύμφωνα με την τακτική διαδικασία έφεσης, που προβλέπεται δυνάμει της νομοθεσίας του Μέρους του οποίου η απόφαση αποτελεί αντικείμενο της έφεσης και ο αρμόδιος οργανισμός του Μέρους αυτού ειδοποιεί τον οργανισμό του άλλου Μέρους σχετικά με την απόφαση που εκδόθηκε κατ' έφεση.

Άρθρο 30.

Δυσχέρειες στην εφαρμογή.

Οι αρμόδιες αρχές των δύο Μερών επιλαμβάνονται της επίλυσης, στο μέτρο του δυνατού, κάθε δυσχέρειας που θα προέκυπτε από την εφαρμογή της παρούσας Συμφωνίας, σύμφωνα με το πνεύμα και τις βασικές της αρχές.

Άρθρο 31.

Συνεργασία.

Τα μέρη συμφωνούν να συναντώνται περιοδικά και εναλλακτικά στο Κεμπέκ και στην Ελλάδα σε ημερομηνία που θα συμφωνείται στην προηγούμενη συνάντηση, με σκοπό :

να συζητούν τα προβλήματα που θα προέκυπταν στους αντίστοιχους οργανισμούς τους από την εφαρμογή της παρούσας Συμφωνίας.

να εξετάζουν τη λήψη μέτρων για να διευκολύνουν τους υπηκόους τους στην απόκτηση των δικαιωμάτων της παρούσας Συμφωνίας.

να ερευνούν τις δυνατότητες συνεργασίας σε άλλους τομείς κοινωνικής ασφάλειας και σε άλλους τομείς κοινού ενδιαφέροντος.

ΤΙΤΛΟΣ V

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 32.

Μεταβατικές διατάξεις.

1. Η παρούσα Συμφωνία δεν παρέχει δικαίωμα καταβολής παροχών για περίοδο προηγούμενη της ημερομηνίας έναρξης ισχύος αυτής.

2. Εκτός αν άλλως προβλέπεται από την παρούσα Συμφωνία, κάθε περίοδος υπαγωγής πριν από την ημερομηνία έναρξης ισχύος αυτής της Συμφωνίας πρέπει να λαμβάνεται υπόψη για τον καθορισμό του δικαιώματος παροχών βάσει της Συμφωνίας αυτής.

3. Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, παροχή οφείλεται βάσει της παρούσας Συμφωνίας, ακόμη κι αν αναφέρεται σε γεγονός προηγούμενο της ημερομηνίας έναρξης ισχύος αυτής.

Άρθρο 33.

Γλώσσα επικοινωνίας.

Οι αρχές και οι οργανισμοί των δύο Μερών μπορούν να επικοινωνούν μεταξύ τους στην επίσημη γλώσσα τους για τους σκοπούς της παρούσας Συμφωνίας.

Άρθρο 34.

Έναρξη ισχύος.

1. Καθένα από τα δύο Μέρη που υπογράφουν την παρούσα Συμφωνία γνωστοποιεί στο άλλο την ολοκλήρωση των απαιτούμενων εσωτερικών διαδικασιών σε ό,τι αφορά την έναρξη ισχύος της παρούσας Συμφωνίας.

2. Η παρούσα Συμφωνία αρχίζει να ισχύει μετά την υπογραφή του διοικητικού Κανονισμού που απορρέει απ' αυτήν, στην ημερομηνία που θα συμφωνηθεί με αλληλογραφία που θα ανταλλάξουν τα δύο Μέρη. Η ημερομηνία αυτή δεν μπορεί να είναι προγενέστερη από την ημερομηνία της υπογραφής του διοικητικού Κανονισμού που προβλέπει η παρούσα Συμφωνία.

3. Η παρούσα Συμφωνία ισχύει μέχρι να εκπνεύσει η Συμφωνία κοινωνικής ασφάλειας που συνάφθηκε μεταξύ των δύο Μερών και υπογράφηκε την 23η Ιουνίου 1981.

4. Σε περίπτωση καταγγελίας κάθε δικαίωμα που αποκτήθηκε από ένα πρόσωπο σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας Συμφωνίας θα διατηρηθεί.

Έγινε στην Αθήνα στις 17 Σεπτεμβρίου 1984 σε δύο αντίτυπα, στη γαλλική και ελληνική γλώσσα και τα δύο κείμενα έχουν ίση ισχύ.

Για την Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας
(Υπογραφή)

Για την Κυβέρνηση του Κεμπέκ
(Υπογραφή)

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

ΤΗΣ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

ΜΕΤΑΞΥ

ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΚΕΜΠΕΚ

ΤΙΤΛΟΣ I

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1.

Για την εφαρμογή της συμπληρωματικής Συμφωνίας και του παρόντος Κανονισμού :

1. Το Ίδρυμα του τόπου προσωρινής διαμονής ή διαμονής είναι :

α) Για την Ελλάδα :

Το Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (Ι.Κ.Α.).

β) Για το Κεμπέκ :

Το Ίδρυμα που είναι αρμόδιο για τη χορήγηση των παροχών σε είδος.

2. Το αρμόδιο Ίδρυμα είναι το Ίδρυμα το οποίο, δυνάμει της νομοθεσίας του, υποχρεούται να καταβάλει τις παροχές.

Άρθρο 2.

Με την επιφύλαξη του άρθρου 8 της συμπληρωματικής Συμφωνίας και για την εφαρμογή της Συμφωνίας αυτής και του παρόντος Κανονισμού, ο καθορισμός της έννοιας του προστατευόμενου προσώπου γίνεται από τις διατάξεις της νομοθεσίας του τόπου του αρμόδιου για τη χορήγηση παροχών Ιδρύματος, σύμφωνα με τη συμπληρωματική Συμφωνία.

ΤΙΤΛΟΣ II

ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΑΣΘΕΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑΚΗ ΠΕΡΙΘΑΛΨΗ

Άρθρο 3.

1. Πρόσωπο που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 6 της συμπληρωματικής Συμφωνίας υποχρεούται, για να δικαιούται παροχές και υπηρεσίες, που προβλέπονται από τη νομοθεσία του Κεμπέκ, να εγγραφεί στη Διαχείριση της ασφάλισης ασθένειας του Κεμπέκ χρησιμοποιώντας το καθορισμένο από τον κανονισμό της Διαχείρισης έντυπο εγγραφής.

2. α) Για να έχει δικαίωμα ένα πρόσωπο, που αναφέρεται στην παράγραφο 2 του άρθρου 6 της συμπληρωματικής Συμφωνίας, σε παροχές και υπηρεσίες, που προβλέπονται από την ελληνική νομοθεσία, ο εργαζόμενος οφείλει να παρουσιάσει στο Ελληνικό Ίδρυμα, στο οποίο υπάγεται και από το οποίο έχουν ζητηθεί οι παροχές και υπηρεσίες, βεβαίωση της Διαχείρισης της ασφάλισης ασθένειας του Κεμπέκ ότι πράγματι είναι δικαιούχος του συστήματος ασφάλισης ασθένειας του Κεμπέκ.

β) Η βεβαίωση χορηγείται, ύστερα από αίτηση του εργαζομένου, από τη Γραμματεία της Διοίκησης των Συμφωνιών κοινωνικής ασφάλειας.

γ) Αν ο εργαζόμενος δεν είναι σε θέση να προσκομίσει τη βεβαίωση, το αρμόδιο Ελληνικό Ίδρυμα μπορεί να ζητήσει να του την αποστείλει η Γραμματεία της Διοίκησης των Συμφωνιών κοινωνικής ασφάλειας.

Άρθρο 4.

1. Πρόσωπο που αναφέρεται στο άρθρο 7 της συμπληρωματικής Συμφωνίας υποχρεούται, για να δικαιούται παροχές και υπηρεσίες, που προβλέπονται από τη νομοθεσία του τόπου προσωρινής διαμονής, να προσκομίσει στο Ίδρυμα του τόπου της προσωρινής διαμονής, στο οποίο υποβλήθηκε αίτηση, μία βεβαίωση του αρμόδιου Ιδρύματος, που να αποδεικνύει ότι είναι δικαιούχος κατά τη νομοθεσία του τόπου διαμονής του.

2. Η βεβαίωση πρέπει να ζητείται, κατά το μέτρο του δυνατού, πριν από την έναρξη της προσωρινής διαμονής.

3. Αν το πρόσωπο δεν είναι σε θέση να προσκομίσει αυτή τη βεβαίωση, το Ίδρυμα του τόπου προσωρινής διαμονής μπορεί να ζητήσει από τον οργανισμό συνδέσμου του τόπου διαμονής να του τη στείλει.

4. Πρόσωπο, που επιθυμεί να δικαιούται παροχές και υπηρεσίες πέρα από τους τρεις μήνες που προβλέπονται στο άρθρο 7 της συμπληρωματικής Συμφωνίας, υποχρεούται να επισυνάψει στην αίτησή του ιατρικά δικαιολογητικά.

5. Το Ίδρυμα του τόπου προσωρινής διαμονής που λαμβάνει την αίτηση προβαίνει, ενδεχομένως, στην ιατρική εξέταση του ενδιαφερομένου και τον ειδοποιεί εγγράφως για τη χορηγούμενη παράταση.

Άρθρο 5.

1. Για τους σκοπούς της εφαρμογής από μέρους της Ελλάδας του άρθρου 8 της συμπληρωματικής Συμφωνίας, πρόσωπο, που αναφέρεται σ' αυτό, υποχρεούται, για να δικαιούται παροχές σε είδος που προβλέπονται από τη νομοθεσία του τόπου διαμονής του, να προσκομίσει στο Ίδρυμα του τόπου διαμονής μία βεβαίωση του αρμόδιου Ιδρύματος, στο οποίο υπάγεται ο εργαζόμενος, του οποίου το πρόσωπο είναι προστατευόμενο, ότι είναι δικαιούχος κατά τη νομοθεσία του τόπου διαμονής του.

2. Για τους σκοπούς της εφαρμογής από μέρους του Κεμπέκ του άρθρου 8 της συμπληρωματικής Συμφωνίας, πρόσωπο που αναφέρεται σ' αυτό υποχρεούται, για να δικαιούται παροχές και υπηρεσίες που προβλέπονται από τη νομοθεσία του Κεμπέκ, να εγγραφεί στη Διαχείριση της ασφάλισης ασθένειας του Κεμπέκ χρησιμοποιώντας το έντυπο εγγραφής που ορίζει ο Κανονισμός της διαχείρισης.

3. Η βεβαίωση χορηγείται από το αρμόδιο Ίδρυμα μετά από αίτηση του εργαζομένου ή, αν δεν υπάρχει, μετά από αίτηση του Ιδρύματος από το οποίο ζητείται η χορήγηση των παροχών.

Άρθρο 6.

1. Για το Κεμπέκ,

Η παράγραφος 1 του άρθρου 2 του παρόντος Κανονισμού εφαρμόζεται στο δικαιούχο σύνταξης και στα προστατευόμενά του πρόσωπα που αναφέρονται στο άρθρο 9 της συμπληρωματικής Συμφωνίας καθώς και στο συνταξιούχο που αναφέρεται στο άρθρο 10 της Συμφωνίας αυτής.

2. Για την Ελλάδα :

α) Ο συνταξιούχος που αναφέρεται στο άρθρο 10 της συμπληρωματικής Συμφωνίας υποχρεούται, για να δικαιούται παροχές και υπηρεσίες, που προβλέπονται από την ελληνική νομοθεσία, να είναι εγγεγραμμένος στο Ίδρυμα του τόπου διαμονής.

β) Πρόσωπο που αναφέρεται στο άρθρο 10 της συμπληρωματικής Συμφωνίας, υποχρεούται για να δικαιούται παροχές και υπηρεσίες, που προβλέπονται από τη νομοθεσία του τόπου διαμονής, να προσκομίσει στο Ίδρυμα στο οποίο

υποβλήθηκε αίτηση μία βεβαίωση του αρμόδιου Ιδρύματος που να βεβαιώνει ότι είναι δικαιούχος, βάσει της νομοθεσίας του Κεμπέκ.

ΤΙΤΛΟΣ III

ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΑΤΥΧΗΜΑ ΚΑΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΑΣΘΕΝΕΙΑ

Άρθρο 7.

Για την εφαρμογή των τίτλων III της συμπληρωματικής Συμφωνίας και του παρόντος Κανονισμού,

α) η λέξη «υποτροπή» περιλαμβάνει μία επιδείνωση·
β) η έκφραση «παροχή σε είδος» σημαίνει την ιατρική βοήθεια και την επαναπροσαρμογή·

γ) η έκφραση «παροχή σε χρήμα» σημαίνει τις αποζημιώσεις που καταβάλλονται με τη μορφή ημερησίων επιδομάτων, σύνταξης, ή με καταβολή ενιαίου ποσού·

δ) η λέξη «επιζών» :

ι) για το Κεμπέκ σημαίνει προστατευόμενο πρόσωπο,
ιι) για την Ελλάδα ερμηνεύεται σύμφωνα με τη νομοθεσία της.

Άρθρο 8.

1. Πρόσωπο που επιθυμεί να έχει δικαίωμα παροχής σε είδος, που προβλέπεται από τον τίτλο III της συμπληρωματικής Συμφωνίας, υποχρεούται να προσκομίσει στο Ίδρυμα της προσωρινής διαμονής ή της διαμονής μία βεβαίωση που να πιστοποιεί ότι έχει εκεί δικαίωμα.

2. Η βεβαίωση χορηγείται από το αρμόδιο Ίδρυμα και πρέπει να καθορίζει τη θέση και τη φύση των βλαβών που υπέστη ο δικαιούχος, καθώς και το ανώτατο χρονικό διάστημα, κατά το οποίο δύνανται να χορηγούνται οι παροχές.

3. Αν, σε περίπτωση επείγουσα, ή ανώτερης βίας, το πρόσωπο δεν είναι σε θέση να προσκομίσει τη βεβαίωση, το Ίδρυμα προσωρινής διαμονής ή διαμονής μπορεί να ζητήσει αυτή τη βεβαίωση από το αρμόδιο Ίδρυμα.

Άρθρο 9.

Εφόσον ζητείται η χορήγηση παροχής σε είδος που προβλέπεται στο παράρτημα Α, το Ίδρυμα, στο οποίο υποβλήθηκε η αίτηση, τη χορηγεί, εκτός αν το Ίδρυμα υπαγωγής κοινοποιήσει τη διαφωνία του μέσα σε 40 ημέρες από τη λήψη των δικαιολογητικών της αίτησης.

Τα Μέρη μπορούν με αλληλογραφία να ορίζουν την ελάχιστη αξία της παροχής για την οποία απαιτείται η συμφωνία του Ιδρύματος υπαγωγής.

Άρθρο 10.

Το Ίδρυμα του τόπου προσωρινής διαμονής ή νέας διαμονής ενός δικαιούχου πραγματοποιεί, μετά από αίτηση του αρμόδιου Ιδρύματος ή του δικαιούχου, που είναι κάτοχος βεβαίωσης που εκδόθηκε από το τελευταίο αυτό Ίδρυμα, τις απαιτούμενες ιατρικές εξετάσεις με σκοπό να καθορίσει την ανικανότητα του δικαιούχου.

Το Ίδρυμα, το οποίο διενεργεί αυτές τις εξετάσεις, διαβιβάζει στο αρμόδιο Ίδρυμα τις πληροφορίες που επιτρέπουν την εκτίμηση της ανατομικής και φυσιολογικής κατάστασης του αρρώστου μεταξύ των οποίων και τις σχετικές με τα όργανα και συσκευές που προορίζονται να χρησιμοποιηθούν λόγω του ατυχήματος ή της επαγγελματικής ασθένειας.

Το έντυπο της αίτησης πρέπει να περιέχει ευκρινείς πληροφορίες που να επιτρέπουν τον καθορισμό της ανικανότητας και την εκτίμηση της ανατομικής και φυσιολογικής κατάστασης του αρρώστου, αλλά δεν πρέπει να δείχνει το βαθμό αναπηρίας του εργαζομένου.

Άρθρο 11.

Για τους σκοπούς της εφαρμογής του άρθρου 16 της συμπληρωματικής Συμφωνίας, τα αρμόδια Ίδρυμα κοινοποιούν μεταξύ τους τις πληροφορίες τις σχετικές με τα εργα-

ηικά ατυχήματα και τις επαγγελματικές ασθένειες που είχαν συμβεί προηγούμενα. Αν είναι ανάγκη, οι οργανισμοί συνδέσμου εκδίδουν ένα έντυπο συνδέσμου για το σκοπό αυτόν.

Άρθρο 12.

Τα Ιδρύματα αποδίδουν αμοιβαία και μετά από αιτήσεις των οργανισμών συνδέσμου :

1. Την αξία των παροχών σε είδος και των ιατρικών εξετάσεων που πραγματοποιήθηκαν, το σύνολο υπολογιζόμενο σε τιμολόγιο που δεν υπερβαίνει εκείνο που ισχύει για τους διαμένοντες στο έδαφος του Ιδρύματος, που παρέχει τις υπηρεσίες.

2. Τα έξοδα μετακίνησης, που πραγματοποίησε ο δικαιούχος για να μεταβεί στα Ιδρύματα που χορηγούν τις παροχές σε είδος και πραγματοποιούν τις εξετάσεις.

3. Το απολεσθέν εισόδημα του δικαιούχου για τις θεραπείες και τις ιατρικές εξετάσεις στις οποίες υποβλήθηκε.

Άρθρο 13.

1. Όταν επαγγελματική ασθένεια εκδηλώνεται ως συνέπεια μιας εργασίας που ασκήθηκε στο έδαφος των δύο (2) Μερών, η αίτηση παροχής μπορεί να υποβληθεί αδιάφορα στο Ίδρυμα του ενός ή του άλλου Μέρους.

2. Όταν το Ίδρυμα, στο οποίο υποβλήθηκε η αίτηση παροχών, διαπιστώνει ότι ο δικαιούχος άσκησε τελευταία μια εργασία που επέφερε ορισμένο κίνδυνο στο έδαφος του άλλου μέρους, διαβιβάζει χωρίς καθυστέρηση αυτή την αίτηση στο Ίδρυμα του άλλου Μέρους, φροντίζοντας να πληροφορήσει το ενδιαφερόμενο πρόσωπο για τους λόγους της ενέργειάς του και για την ημερομηνία κατά την οποία διαβιβάστηκε ο φάκελος.

3. Το Ίδρυμα που εφαρμόζει το άρθρο 19 της συμπληρωματικής Συμφωνίας επιμερίζει το βάρος των παροχών μεταξύ αυτού και του Ιδρύματος του Μέρους, στο έδαφος του οποίου ασκήθηκε επίσης ή εν λόγω απασχόληση, πληροφορώντας το για τους όρους του επιμερισμού σύμφωνα με το άρθρο 22.

Άρθρο 14.

1. Στην περίπτωση επιδείνωσης επαγγελματικής ασθένειας που είχε ως αποτέλεσμα τον επιμερισμό, που προβλέπεται από το άρθρο 22 της συμπληρωματικής Συμφωνίας, το Ίδρυμα που υπάγεται στη νομοθεσία δυνάμει της οποίας χορηγήθηκαν οι παροχές οφείλει να τις καταβάλει ανάλογα προς την επιδείνωση, σύμφωνα με τους νόμους που εφαρμόζει.

Οι παροχές σε χρήμα, συμπεριλαμβανομένων των συντάξεων, παρκαμένων επιμερισμένες μεταξύ των Ιδρυμάτων των δύο (2) Μερών σύμφωνα με την αναλογία που καθορίστηκε δυνάμει της παραγράφου 3 του άρθρου 13.

2. Ο δικαιούχος υποχρεούται να υποβάλει στο Ίδρυμα, από το οποίο ζητάει τις παροχές λόγω της επιδείνωσης της επαγγελματικής ασθένειας, όλες τις απαραίτητες πληροφορίες που αφορούν την ασθένεια που εκδηλώθηκε προηγούμενα.

Το Ίδρυμα που προηγούμενα είχε το φάκελο οφείλει να χορηγήσει στο Ίδρυμα του άλλου Μέρους, μετά από αίτηση, τις πληροφορίες που διαθέτει.

Άρθρο 15.

1. Για την εφαρμογή της συμπληρωματικής Συμφωνίας, κάθε αίτηση, αποστολή εγγράφων, αίτηση καταβολής χρημάτων ή αίτηση πληροφοριών γίνεται μέσω των οργανισμών συνδέσμου.

Οι οργανισμοί συνδέσμου είναι :

α) Για το Κεμπέκ

Η Γραμματεία της Διοίκησης των Συμφωνιών κοινωνικής ασφάλειας
355, MC GILL
MONTREAL QUEBEC
H 2Y 2E8.

β) Για την Ελλάδα

Το Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (Ι.Κ.Α.).

2. Οι οργανισμοί συνδέσμου θα εκδώσουν σύμφωνα με τις ανάγκες και με κοινή συμφωνία τα έντυπα και τις επιστολές τύπου που απαιτούνται για την εφαρμογή της συμπληρωματικής Συμφωνίας.

Οι οργανισμοί συνδέσμου μπορούν επίσης να συμφωνήσουν διοικητικούς τρόπους εφαρμογής της συμπληρωματικής Συμφωνίας και του διοικητικού Κανονισμού με σκοπό την πλήρη εφαρμογή της συμπληρωματικής Συμφωνίας, σύμφωνα με το πνεύμα της και το γράμμα της.

Άρθρο 16.

Ο παρών Κανονισμός αρχίζει να ισχύει την ίδια ημερομηνία με τη συμπληρωματική Συμφωνία και για ίδια διάρκεια.

Έγινε στην Αθήνα στις 17 Σεπτεμβρίου 1984 σε δύο αντίτυπα, στη γαλλική και ελληνική και τα δύο κείμενα έχουν την ίδια ισχύ.

Για την Κυβέρνηση της
Ελληνικής Δημοκρατίας
(Υπογραφή)

Για την Κυβέρνηση
του Κεμπέκ
(Υπογραφή)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ «Α»

ΠΑΡΟΧΕΣ ΣΕ ΕΙΔΟΣ ΠΡΟΒΛΕΠΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 9 ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ.

1. Προθέσεις, ορθοπεδικές συσκευές ή μηχανήματα, στηρίγματα, περιλαμβανομένων σ' αυτά των ορθοπεδικών κορσέδων με ενισχυμένο ύφασμα και κάθε άλλου συμπληρωματικού κομματιού, εξαρτήματος και αναγκαίου εργαλείου.

2. Ορθοπεδικά παπούτσια και ειδικά παπούτσια (μη ορθοπεδικά).

3. Σιαγονικές και προσωπικές προθέσεις, περρούκες.

4. Τεχνητοί οφθαλμοί, φακοί επαφής και διορθωτικοί οπτικοί φακοί για εγχειρισμένο πρόσωπο από καταρράχτη.

5. Ακουστικές συσκευές και ιδιαίτερα οι ηλεκτρο-ακουστικές συσκευές και ηλεκτροφωνητικές.

6. Τεχνητά δόντια (σταθερά και κινητά) και εμφρακτικές προθέσεις της στοματικής κοιλότητας.

7. Αναπηρικά αμαξάκια (χειροκίνητα ή με μοτέρ), κυλιόμενες πολυθρόνες και άλλα μηχανικά μέσα κυκλοφορίας.

8. Αντικατάσταση των ανωτέρω αναφερόμενων συσκευών.

9. Νοσοκομειακή περίθαλψη για ιατρικές φροντίδες.

10. Έξοδα διαμονής και ιατρική/ παρακολούθηση σε αναρρωτήριο, σε υδροθερμικό σταθμό και λασπόλουτρα ή σε κέντρο ηλιοθεραπείας.

11. Φροντίδες για λειτουργική/αναπροσαρμογή ή επαγγελματική αποκατάσταση.

ENTENTE COMPLEMENTAIRE
EN MATIERE
DE SECURITE SOCIALE
ENTRE
LE GOUVERNEMENT DE LA REPUBLIQUE
HELLENIQUE
ET
LE GOUVERNEMENT DU QUEBEC
LE GOUVERNEMENT DE LA REPUBLIQUE
HELLENIQUE
ET
LE GOUVERNEMENT DU QUEBEC

CONSIDERANT l'entente en matière de sécurité sociale intervenue entre eux le vingt-troisième jour de juin 1981,

CONSCIENTS des avantages que retirent leurs travailleurs respectifs de la mobilité des personnes entre la Grèce et le Québec,

DESIREUX, par une entente complémentaire et au bénéfice de leurs travailleurs respectifs, de coordonner davantage les législations de sécurité sociale québécoise et grecque,

SONT CONVENUS de ce qui suit :

TITRE I

DISPOSITIONS GENERALES

Article 1

Le ressortissant grec au Québec est soumis à la législation applicable au Québec, spécifiée à l'article 3 de la présente Entente, et en bénéficie ainsi que les personnes à sa charge dans les mêmes conditions que le ressortissant québécois.

Le ressortissant québécois en Grèce est soumis à la législation applicable en Grèce, spécifiée à l'article 3 de la présente Entente, et en bénéficie ainsi que les personnes à sa charge dans les mêmes conditions que le ressortissant grec.

Article 2

Pour l'application de la présente Entente, le ressortissant d'une Partie est :

- a) pour la Grèce : le travailleur, salarié ou non, de nationalité grecque;
- b) pour le Québec : le travailleur de citoyenneté canadienne résidant au Québec ou qui résidait au Québec avant son départ pour la Grèce.

Article 3

1. La législation à laquelle s'applique la présente Entente consiste : pour le Québec, en

- la Loi sur les services de santé et les services sociaux;
- la loi sur l'assurance - maladie;
- la Loi sur l'assurance - hospitalisation;
- la Loi sur les accidents du travail;
- la Loi sur l'indemnisation des victimes d'amiantose ou de silicose dans les mines et carrières et
- tout acte législatif, réglementaire ou autre modifiant ou complétant ces lois,

pour la Grèce, en

- la législation générale sur la sécurité sociale applicable aux travailleurs salariés et assimilés;
- la législation des régimes spéciaux concernant la sécurité sociale de toutes les catégories de salariés ainsi que des travailleurs indépendants et des professions libérales;
- la législation concernant les travailleurs et les exploitants agricoles et

- tout acte législatif, réglementaire ou autre modifiant ou complétant ces lois.

Toutefois, la présente Entente ne s'applique pas à un ressortissant grec visé par la législation concernant les fonctionnaires d'Etat et les gens de mer.

3. La présente Entente s'applique également à tout acte législatif ou réglementaire modifiant la législation spécifiée au paragraphe 1.

Toutefois, elle ne s'applique.

a) à un acte législatif ou réglementaire couvrant une branche nouvelle de la sécurité sociale que si une entente intervient à cet effet entre les deux Parties;

b) à un acte législatif ou réglementaire qui étend un régime existant à une autre catégorie de bénéficiaires que s'il n'y a pas à cet égard de notification de l'opposition d'une Partie à l'autre, dans les trois mois de la communication de cet acte conformément à l'article 26 de la présente Entente.

Article 4

Par dérogation à l'article 1 de la présente Entente :

1. Le travailleur salarié qui est assujéti à la législation de l'une des Parties et qui est détaché par son employeur pour effectuer un travail temporaire n'excédant pas 24 mois, sur le territoire de l'autre Partie, n'est assujéti en ce qui concerne ce travail, qu'à la législation de la première Partie, à la condition qu'il n'existe pas de relations employeur-employé dans le pays de détachement.

Cet assujettissement ne peut être maintenu pendant plus de 24 mois qu'avec l'approbation des autorités compétentes des deux Parties.

2. Le travailleur salarié, membre de l'équipage d'un aéronef, n'est assujéti, en ce qui concerne ce travail, qu'à la législation de la Partie sur le territoire de laquelle se trouve la principale place d'affaires de l'employeur.

3. La personne qui est recrutée localement pour occuper un emploi d'Etat d'une Partie sur le territoire de l'autre Partie, n'est assujéti qu'à la législation de cette dernière Partie.

Article 5

Les autorités compétentes des deux Parties pourront prévoir d'un commun accord, et notamment dans l'intérêt des travailleurs de l'une ou de l'autre des Parties, d'autres dérogations aux dispositions de l'article 1.

Inversement, elles pourront convenir que les dérogations prévues à l'article précédent ne s'appliqueront pas dans certains cas particuliers.

TITRE II

ASSURANCE MALADIE ET HOSPITALISATION

Article 6

1. Le travailleur se rendant de Grèce au Québec pour y résider, ainsi que les personnes à sa charge, bénéficient à compter du premier jour de leur arrivée au Québec des prestations et services prévus par la législation québécoise:

2. Le travailleur se rendant du Québec en Grèce pour y travailler, ainsi que les personnes à sa charge, bénéficient des prestations et services prévus par la législation grecque, après une totalisation des périodes d'assurance et des périodes assimilées, accomplies en vertu de la législation des deux Parties, pour autant qu'elles ne se superposent pas.

Article 7

Le travailleur grec ou québécois ainsi que les personnes à sa charge en séjour temporaire sur le territoire de la Partie d'où ils originent et dont l'état de santé commande des soins médicaux immédiats, bénéficient des prestations et services prévus à la législation du lieu du séjour.

Le travailleur bénéficie des prestations et services pour une période d'au plus trois mois à moins que l'institution du lieu du séjour ne prolonge cette période de la durée qu'elle juge utile, conformément à sa propre législation :

Article 8

La personne à charge d'un travailleur grec ou québécois qui réside ou revient résider sur le territoire d'une Partie autre que celui où le travailleur est occupé a droit aux prestations en nature prévues par la législation du lieu de résidence.

La détermination du statut de personne à charge résulte des dispositions de la législation du lieu de sa résidence.

Article 9

Lorsque le titulaire de pensions dues en vertu des législations de chacune des Parties réside sur le territoire de l'une des Parties, les prestations en nature sont servies à lui et aux personnes à sa charge par l'institution du lieu de sa résidence, comme s'il était titulaire d'une pension due en vertu de la seule législation du pays de sa résidence.

Lesdites prestations sont à la charge de l'institution du pays de résidence.

Article 10

Le titulaire d'une pension de vieillesse, de survie ou d'invalidité ou d'une rente d'accident du travail attribuée en vertu de la législation de l'une des Parties et résidant sur le territoire de l'autre Partie a droit aux prestations en nature et services prévus par la législation du lieu de résidence comme s'il était titulaire d'une pension en vertu de la législation du lieu de résidence et est en conséquence assujéti à la législation générale du lieu de résidence.

Article 11

Dans le cas prévus aux articles 7, 8 et 10 l'institution du lieu de séjour ou de nouvelle résidence assure le service des prestations en nature et en conserve la charge et l'institution compétente assure le service des prestations en espèce et en conserve la charge.

Article 12

Les articles 7, 8, 10 et 11 entreront en vigueur à une date dont conviendront ultérieurement les Parties.

TITRE III

ACCIDENTS DU TRAVAIL ET MALADIES PROFESSIONNELLES

Chapitre I. Changement du lieu de séjour ou de résidence.

Article 13

Le travailleur grec ou québécois victime d'un accident de travail ou atteint d'une maladie professionnelle sur le territoire de l'une des Parties et admis au bénéfice de prestations en nature ou en espèces conserve le bénéfice de ces prestations lorsqu'il séjourne ou transfère sa résidence sur le territoire de l'autre Partie, à condition que préalablement à son départ il ait

obtenu l'autorisation de l'institution à laquelle il est affilié.

Article 14

Lorsque le travailleur grec ou québécois est victime d'une rechute consécutive à son accident ou à sa maladie professionnelle alors qu'il séjourne ou a transféré sa résidence sur le territoire de l'autre Partie, il bénéficie des prestations et services prévus à la législation du lieu de séjour ou de la nouvelle résidence à la condition d'obtenir l'accord de l'institution à laquelle il était affilié à la date de l'accident ou de la première constatation de la maladie professionnelle.

Article 15

Sauf en cas d'urgence, l'hospitalisation, la fourniture ou le remplacement d'une prothèse ou d'une orthèse ou toute autre prestation en nature est accordée à moins que l'institution compétente n'ait, dans les quarante jours de la transmission de la documentation justifiant la requête signifié son désaccord.

Article 16

Le degré d'incapacité permanente résultant d'un accident du travail ou d'une maladie professionnelle s'apprécie au regard de la législation d'une Partie en considérant, comme s'ils étaient survenus sous sa législation, les accidents du travail et maladies professionnelles survenus antérieurement sous la législation de l'autre Partie.

Article 17

Le service des prestations en nature est assuré, pour le compte de l'institution compétente, par l'institution du lieu de séjour ou de nouvelle résidence du travailleur suivant la législation qui y est applicable en ce qui concerne l'étendue et les modalités du service des prestations.

L'institution compétente du travailleur assure le service des prestations en espèces conformément à la législation qui y est applicable et en conserve la charge.

L'arrangement administratif fixe les modalités selon lesquelles les prestations en nature sont remboursées à l'institution du lieu de la nouvelle résidence du travailleur par l'institution compétente.

Chapitre 2. Exercice de l'activité sur le territoire des deux Parties.

Article 18

Lorsque la victime d'une maladie professionnelle a exercé, sur le territoire des deux Parties, un emploi susceptible de provoquer cette maladie, les droits de la victime ou de ses survivants sont examinés exclusivement au regard de la législation de la Partie sur le territoire de laquelle l'emploi en cause a été exercé en dernier lieu et sous réserve que l'intéressé remplisse les conditions prévues par cette législation.

Article 19

Lorsque, dans la législation mentionnée à l'article 18, les prestations en cause sont subordonnées à des périodes d'emploi ou de résidence et que celles-ci sont insuffisantes, il est fait appel, pour les compléter, aux périodes d'emploi ou de résidence accomplies sous l'autre législation.

En vue d'une telle totalisation, seules sont considérées les périodes durant lesquelles la victime a exercé une activité susceptible de provoquer la maladie.

Article 20

Lorsque la législation de l'une des Parties subordonne le bénéfice des prestations de maladie professionnelle à la condition que la maladie considérée ait été constatée médicalement pour la première fois sur son territoire, cette condition est réputée remplie lorsque la maladie a été constatée pour la première fois sur le territoire, de l'autre Partie.

Article 21

Le service des prestations est assumé par l'institution de la Partie sur le territoire de laquelle l'emploi susceptible de provoquer la maladie professionnelle a été exercé en dernier lieu selon sa législation.

Article 22

Dans le cas visé à l'article 19 la charge est supportée par chacune des deux Parties au prorata de la durée des périodes d'emploi, susceptible de provoquer la maladie, accomplies sous sa propre législation par rapport à l'ensemble des périodes d'emploi durant lesquelles la victime a exercé une activité similaire dans les deux pays.

Chapitre 3. Aggravation.

Article 23

En cas d'aggravation d'une maladie professionnelle réparée en vertu de la législation de l'une des Parties, alors que la victime réside sur le territoire de l'autre Partie, les règles suivantes s'appliquent :

a) si le travailleur n'a pas exercé sur le territoire de sa nouvelle résidence un emploi susceptible d'aggraver sa maladie professionnelle, l'institution de la première Partie prend à sa charge l'aggravation de la maladie dans les termes de sa propre législation;

b) si le travailleur a exercé sur le territoire de sa nouvelle résidence un emploi susceptible d'aggraver cette maladie professionnelle :

- l'institution de la première Partie conserve à sa charge la prestation due à l'intéressé en vertu de sa propre législation comme si la maladie n'avait subi aucune aggravation;

- l'institution du lieu de la nouvelle résidence prend à sa charge le supplément de prestations correspondant à l'aggravation. Le montant de ce supplément est alors déterminé selon la législation du lieu de cette institution comme si la maladie s'était produite en ce lieu; il est égal à la différence entre le montant de la prestation due après l'aggravation et le montant de la prestation qui aurait été due avant l'aggravation.

TITRE IV
DISPOSITIONS DIVERSES

Article 24

Organismes de liaison

Aux fins de la présente Entente, les organismes de liaison de chacune des Parties sont :

a) pour la Grèce :

L'Institut d'Assurances Sociales (I.K.A.).

b) pour le Québec :

le secrétariat de l'Administration des Ententes de sécurité sociale.

Article 25

Arrangement administratif

Un Arrangement administratif arrêté par les autorités compétentes des deux Parties fixe les conditions d'application de la présente Entente.

Article 26

Assistance mutuelle et renseignements

1. Les autorités compétentes et les institutions chargées de l'application de la présente Entente :

a) se communiquent mutuellement tout renseignement requis en vue de l'application de la présente Entente;

b) se prêtent leurs bons offices et se fournissent mutuellement assistance sans aucun frais pour toute question relative à l'application de la présente Entente;

c) se transmettent mutuellement tout renseignement sur les mesures adoptées aux fins de l'application de la présente Entente ou sur les modifications apportées à leur législation respective pour autant que de telles modifications affectent l'application de la présente Entente;

d) se saisissent mutuellement des difficultés qui pourraient naître, sur le plan technique, de l'application des dispositions de la présente Entente ou des arrangements pris pour son application.

2. Tout renseignement fourni en vertu du paragraphe 1 ci-dessus est exclusivement utilisé en vue de l'application des dispositions de la présente Entente et relativement à l'administration ou à l'exécution de la législation à laquelle la présente Entente s'applique.

3. Toute information communiquée par l'institution d'une Partie à l'institution de l'autre concernant une personne, est confidentielle et est exclusivement utilisée en vue de l'application des dispositions de la présente Entente.

4. Le droit d'une personne de prendre connaissance des dossiers comportant des informations à son sujet est soumis aux lois et règlements de la Partie où se trouve le dossier.

5. Aux fins des paragraphes précédents le mot «information» signifie toute information comportant le nom de la personne ou à partir de laquelle l'identité d'une personne peut être facilement établie.

6. L'utilisation d'informations qui ne se rapportent pas à une personne ou qui ne permettent pas son identification est soumise aux lois et règlements des Parties.

Article 27

Modalités de paiement

Les prestations en espèce sont payables directement aux bénéficiaires dans la monnaie de la Partie qui effectue le paiement, sans aucune déduction pour frais d'administration, frais de transfert ou tout autre frais pouvant être encourus aux fins du paiement de ces prestations.

Article 28

Frais et visa se rapportant aux documents.

1. Toute exemption ou réduction de frais prévue par la législation d'une Partie relativement à la délivrance d'un certificat ou document à produire en application de cette législation est étendue aux certificats et documents en application de la législation de l'autre Partie.

2. Tout acte, document ou pièce quelconque à produire pour l'exécution de la présente Entente est dispensé du visa de légilisation ou de toute autre formalité similaire.

Article 29

Délais et pourvois

1. Les demandes, avis ou recours qui, en vertu de la législation de l'une des Parties, auraient dû être

présentés dans in délai prescrit à l'autorité ou à une institution compétente de cette Partie ou à une institution responsable de l'application de cette Entente, mais qui ont été présentés dans le même délai à l'autorité ou à l'institution correspondante de l'autre Partie, sont réputés avoir été présentés à l'autorité ou à l'institution de la première Partie.

En ce cas, l'autorité ou l'institution de la deuxième Partie transmet, dès que possible, ces demandes, avis ou recours à l'autorité ou à l'institution de la première Partie.

2. Le pourvoi en appel d'une décision est considéré selon la procédure normale d'appel prévue en vertu de la législation de la Partie dont la décision fait l'objet de l'appel et l'institution de cette Partie avise l'institution de l'autre Partie de la décision rendue en appel.

Article 30

Difficultés d'application.

Les autorités compétentes des deux Parties s'engagent à résoudre, dans la mesure du possible, toute difficulté pouvant résulter de l'application de la présente Entente conformément à son esprit et à ses principes fondamentaux.

Article 31

Coopération

Les Parties conviennent de se rencontrer périodiquement et alternativement au Québec et en Grèce, à une date convenue lors de la rencontre précédente, en vue :

- de discuter des problèmes qu'auront pu rencontrer leurs organismes respectifs dans l'application de la présente Entente :

- d'examiner les moyens à mettre en oeuvre pour faciliter à leurs ressortissants l'accès aux bénéfices de la présente Entente :

- d'explorer les possibilités de coopération dans d'autres secteurs de la sécurité sociale et d'autres secteurs d'intérêt commun.

TITRE V

DISPOSITIONS TRANSITOIRES ET FINALES

Article 32

Dispositions transitoires

1. La présente Entente n'ouvre aucun droit au paiement de prestations pour une période antérieure à la date de son entrée en vigueur.

2. Sauf dispositions contraires de la présente Entente, toute période d'affiliation avant la date d'entrée en vigueur de cette Entente doit être prise en considération aux fins de la détermination du droit aux prestations en vertu de cette Entente.

3. Sous réserve des dispositions du paragraphe 1 du présent article, une prestation est due en vertu de la présente Entente même si elle se rapporte à un événement antérieur à la date de son entrée en vigueur.

Article 33

Langue des communications

Les autorités et institutions des deux Parties pourront s'adresser leurs communications dans leur langue officielle aux fins de la présente Entente.

Article 34

Entrée en vigueur

1. Chacune des deux Parties signataires de la présente Entente notifie à l'autre l'accomplissement des procé-

dures internes requises en ce qui la concerne pour l'entrée en vigueur de la présente Entente.

2. La présente Entente entre en vigueur, après signature de l'Arrangement administratif qui en découle, à la date convenue par échange de lettres entre les deux Parties. Cette date ne peut être antérieure à la date de la signature de l'Arrangement administratif prévue à la présente Entente.

3. La présente Entente est en vigueur jusqu'à l'expiration de l'Entente en matière de sécurité sociale intervenue entre les deux Parties, signée le 23ème jour du mois de juin 1981.

4. En cas de dénonciation, tout droit acquis par une personne en vertu des dispositions de la présente Entente sera maintenu.

Fait à Athènes le 17 du mois de September 1984 en double exemplaire en langues française et grecque, les deux faisant également foi.

Pour le Gouvernement de la République Hellénique

(υπογραφή)

Québec
(υπογραφή)

ARRANGEMENT ADMINISTRATIF DE L'ENTENTE COMPLEMENTAIRE EN MATIERE DE SECURITE SOCIALE

ENTRE

LE GOUVERNEMENT DE LA REPUBLIQUE
HELLENIQUE

ET

LE GOUVERNEMENT DU QUEBEC

TITRE I

DISPOSITIONS GENERALES

Article 1.

Pour l'application de l'Entente complémentaire et du présent Arrangement :

1. L'institution du lieu de séjour ou de résidence est :

a) Pour la Grèce :

L'Institut d'Assurances Sociales (I.K.A.).

b) Pour le Québec :

L'institution qui est requise de fournir les prestations en nature.

2. L'institution compétente est l'institution qui en vertu de sa législation est tenue de verser les prestations.

Article 2

Sous réserve de l'article 8 de l'Entente complémentaire et pour l'application de cette Entente et du présent Arrangement, la détermination du statut de personne à charge résulte des dispositions de la législation du lieu de l'institution qui est requise, suivant l'Entente complémentaire, de fournir les prestations.

TITRE II

ASSURANCE MALADIE ET HOSPITALISATION

Article 3

1. Une personne visée au paragraphe 1 de l'article 6 de l'Entente complémentaire doit, pour bénéficier des prestations et services prévus par la législation québécoise, s'inscrire à la Régie de l'assurance maladie du Québec en utilisant le formulaire d'inscription prescrit par règlement de la Régie.

2. a) Pour qu'une personne visée au paragraphe 2 de l'article 5 de l'Entente complémentaire bénéficie

des prestations et services prévus par la législation grecque, le travailleur doit présenter à l'institution grecque à laquelle il est affilié et à laquelle les prestations et services sont demandés, une attestation de la Régie de l'assurance maladie du Québec à l'effet qu'il a la qualité de bénéficiaire du régime de l'assurance maladie du Québec.

b) L'attestation est délivrée, à la demande du travailleur, par le Secrétariat de l'Administration des Ententes de sécurité sociale.

c) Si le travailleur n'est pas en mesure de présenter l'attestation, l'institution compétente grecque peut demander au Secrétariat de l'Administration des Ententes de sécurité sociale de la lui faire parvenir.

Article 4

1. Une personne visée à l'article 7 de l'Entente complémentaire doit, pour bénéficier des prestations et services prévus à la législation du lieu de séjour, présenter à l'institution du lieu de séjour à laquelle une demande est faite, une attestation de l'institution compétente à l'effet qu'elle a la qualité de bénéficiaire de la législation de son lieu de résidence.

2. L'attestation, doit dans la mesure du possible être demandée avant le début du séjour temporaire.

3. Si la personne n'est pas en mesure de présenter cette attestation, l'institution du lieu de séjour peut demander à l'organisme de liaison du lieu de résidence de la lui faire parvenir.

4. Une personne qui désire bénéficier des prestations et services au delà des trois mois prévus à l'article 7 de l'Entente complémentaire, doit accompagner sa demande des pièces médicales justificatives.

5. L'institution du lieu de séjour qui reçoit la demande procède, le cas échéant, à l'examen médical de l'intéressé et l'avise par écrit de la durée de la prolongation accordée.

Article 5

1. Aux fins de l'application par la Grèce de l'article 8 de l'Entente complémentaire, une personne qui y est visée doit, pour bénéficier des prestations en nature prévues par la législation de son lieu de résidence, présenter à l'institution du lieu de résidence une attestation de l'institution compétente de laquelle relève le travailleur dont cette personne est à charge, a la qualité de bénéficiaire de la législation de son lieu de résidence.

2. Aux fins de l'application par le Québec de l'article 8 de l'Entente complémentaire, une personne qui y est visée doit, pour bénéficier des prestations et services prévus par la législation québécoise, s'inscrire à la Régie de l'assurance maladie du Québec en utilisant le formulaire d'inscription prescrit par le règlement de la régie.

3. L'attestation est délivrée par l'institution compétente, à la demande du travailleur ou, à défaut, à la demande de l'institution requise de fournir les prestations.

Article 6

1. Pour le Québec,

Le paragraphe 1 de l'article 2 du présent Arrangement s'applique au titulaire d'une pension et aux personnes à sa charge visées à l'article 9 de l'Entente complémentaire ainsi qu'au pensionné ou rentier visé à l'article 10 de cette Entente.

2. Pour la Grèce,

a) Le pensionné ou le rentier visé à l'article 10 de l'Entente complémentaire doit, pour bénéficier des prestations et services prévus par la législation grecque,

être inscrit auprès de l'institution du lieu de résidence.

b) Une personne visée à l'article 10 de l'Entente complémentaire, doit pour bénéficier des prestations et services prévus à la législation du lieu de résidence, présenter à l'institution à laquelle une demande est faite, une attestation de l'institution compétente à l'effet qu'elle a la qualité de bénéficiaire de la législation québécoise.

TITRE III

ACCIDENT DU TRAVAIL ET MALADIE PROFESSIONNELLE

Article 7

Pour l'application des titres III de l'Entente complémentaire et du présent Arrangement,

a) le mot «rechute» comprend une aggravation;

b) l'expression «prestation en nature» signifie l'assistance médicale et la réadaptation;

c) l'expression «prestation en espèce» signifie les indemnités versées sous forme d'allocations journalières, de rente, ou au moyen d'un versement de capital unique;

d) le mot «survivant» :

i) pour le Québec, signifie une personne à charge;

ii) pour la Grèce, s'interprète suivant sa législation.

Article 8

1. Une personne qui désire bénéficier d'une prestation en nature prévue au titre III de l'Entente complémentaire doit présenter à l'institution de séjour ou de résidence une attestation à l'effet qu'elle y a droit.

2. L'attestation est délivrée par l'institution compétente et doit préciser le siège et la nature des lésions dont est affecté le bénéficiaire ainsi que la période de temps maximale pendant laquelle les prestations peuvent être servies.

3. Si, en cas d'urgence ou de force majeure, la personne n'est pas en mesure de présenter l'attestation, l'institution de séjour ou de résidence peut demander cette attestation à l'institution compétente.

Article 9

Lorsque le service d'une prestation en nature prévue à l'annexe A est requis, l'institution à laquelle la demande est faite l'accorde, à moins que l'institution d'affiliation ne signifie son désaccord dans les 40 jours de la réception de la documentation justifiant la requête.

Les Parties peuvent, par échange de lettres, fixer la valeur minimum du service d'une prestation pour laquelle l'accord de l'institution d'affiliation est requis.

Article 10

L'institution du lieu de séjour ou de nouvelle résidence d'un bénéficiaire effectuée sur demande de l'institution compétente ou du bénéficiaire qui détient une attestation émise par cette dernière institution, les examens médicaux requis en vue d'établir l'incapacité du bénéficiaire.

L'institution qui fait ces examens transmet à l'institution compétente les renseignements permettant d'apprécier l'état anatomique et physiologique du malade dont ceux relatifs aux organes et aux appareils affectés par suite de l'accident ou de la maladie professionnelle.

Le formulaire de demande doit contenir des instructions claires permettant d'établir l'incapacité et d'apprécier l'état anatomique et physiologique du malade, mais ne doit pas indiquer le degré d'incapacité de travailler.

Article 11

Aux fins de l'application de l'article 16 de l'Entente complémentaire, les institutions compétentes se communiqueront les renseignements relatifs aux accidents du travail et aux maladies professionnelles survenus antérieurement. Au besoin, les organismes de liaison établiront au formulaire de liaison à cet effet.

Article 12

Les institutions se remboursent mutuellement et sur demandes acheminées par les organismes de liaison:

1. La valeur des prestations en nature et des examens médicaux effectués, le tout calculé à un tarif n'excédant pas celui en vigueur à l'égard des résidents du territoire de l'institution qui assure le service;

2. les frais de déplacement faits par le bénéficiaire pour se rendre dans les établissements qui servent les prestations en nature et effectuent les examens;

3. la rémunération perdue par le bénéficiaire pour subir les traitements et les examens médicaux.

Article 13

1. Lorsqu'une maladie professionnelle se déclare à la suite d'un travail exercé sur le territoire des deux (2) parties, la demande de prestation peut être indifféremment présentée à l'institution de l'une ou l'autre des parties.

2. Lorsque l'institution saisie de la demande de prestations constate que le bénéficiaire a, en dernier lieu, exercé un travail comportant un risque précis sur le territoire de l'autre, elle transmet sans délai cette demande à l'institution de l'autre partie, en veillant à informer la personne intéressée des motifs de son action et de la date à laquelle le dossier a été transmis.

3. L'institution qui applique l'article 19 de l'Entente complémentaire répartit la charge des prestations entre elle et l'institution de la partie sur le territoire de laquelle s'est également exercé l'emploi en cause, en l'informant des modalités de la répartition, conformément à l'article 22.

Article 14

1. Dans le cas d'aggravation d'une maladie professionnelle ayant entraîné la répartition prévue à l'article 22 de l'Entente complémentaire, l'institution soumise à la législation en vertu de laquelle ont été accordés les prestations doit les proportionner à l'aggravation, conformément aux lois qu'elle administre. Les prestations en espèces, y compris les rentes, demeurent réparties entre les institutions des deux (2) Parties selon la proportion établie en vertu du paragraphe 3 de l'article 13.

2. Le bénéficiaire est tenu de fournir à l'institution auprès de laquelle il fait valoir son droit aux prestations en raison de l'aggravation de la maladie professionnelle, tous les renseignements nécessaires concernant la maladie qui s'est déclarée antérieurement.

L'institution qui s'occupait auparavant du dossier est tenue de fournir à l'institution de l'autre partie, sur demande, les renseignements qu'elle possède.

Article 15

1. Pour l'application de l'Entente complémentaire, toute requête, envoi de documents, demande de remboursement, ou demande de renseignements se fait par l'intermédiaire des organismes de liaison.

Les organismes de liaison sont:

a) Pour le Québec,
Le Secrétariat de l'Administration des Ententes de sécurité sociale

355, McGill
Montréal, Québec
H2Y 2E8.

b) Pour la Grèce,
L'Institut d'Assurances Sociales (I.K.A.).

2. Les organismes de liaison établiront selon les besoins et d'un commun accord les formulaires et lettres types requis pour l'application de l'Entente complémentaire.

Les organismes de liaison pourront également convenir des modalités administratives d'application de l'Entente complémentaire et de l'Arrangement administratif en vue de permettre une application complète de l'Entente complémentaire, conformément à son esprit et à sa lettre.

Article 16

Le présent Arrangement entre en vigueur à la même date que l'Entente complémentaire et pour une même durée.

Fait à Athènes le 17 Septembre 1984 en double exemplaire, en français et en grec, les deux textes faisant également foi.

Pour le Gouvernement de Pour le Gouvernement de
la République hellénique Québec

ANNEXE «A»

PRESTATIONS EN NATURE VISÉES
A L'ARTICLE 9 DU PRESENT ARRANGEMENT

1) Prothèses, appareil orthopédiques ou appareils de soutien, y compris les corsets orthopédiques en tissu renforcé et toute pièce complémentaire, accessoire et outil nécessaire;

2) Chaussures orthopédiques et chaussures spéciales (non orthopédiques);

3) Prothèses maxillaires et faciales, perruques;

4) Prothèses oculaires, verres de contact et verres optiques correcteurs pour personne opérée pour un cataracte;

5) Appareils acoustiques et en particulier les appareils électro-acoustiques et électrophonétiques;

6) Prothèses dentaires (fixes et amovibles) et prothèses d'obturation de la cavité buccale;

7) Voitures d'infirmités (actionnées à la main ou motorisées), fauteuils roulants et autres moyens mécaniques de circulation;

8) Remplacement des appareils susmentionnés;

9) Hospitalisation pour soins médicaux;

10) Frais de séjour et traitement médical dans une maison de convalescence, une station hydrothermale et de bains de boue ou dans un centre d'héliothérapie;

11) Soins de readaptation fonctionnelle ou de rééducation professionnelle.

Άρθρο δεύτερο.

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και της συμπληρωματικής Συμφωνίας και του διοικητικού Κανονισμού σύμφωνα με τα άρθρα 34 παράγραφος 2 και 16 αντίστοιχα.

Παραγγέλλουμε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 28 Μαρτίου 1986

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΝΤ. ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΚΑΡΟΛΟΣ ΠΑΠΟΥΛΙΑΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους.

Αθήνα, 1 Απριλίου 1986

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ - ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΑΓΚΑΚΗΣ

